

இனிமையான குழந்தைகளே! தந்தை எவ்வாறு குப்தமாக (மறைவாக) இருக்கின்றாரோ அதே போன்று தந்தையின் ஞானமும் குப்தமாக இருக்கிறது. நீங்கள் தானம் மற்றும் சேவையும் குப்தமாக செய்ய வேண்டும். அகங்காரம் வருவதன் மூலம் சக்தி குறைந்து விடும்.

கேள்வி: நாடகத்தின் எந்த காட்சியைப் பார்த்தாலும் நீங்கள் துக்கம் அடைய முடியாது - ஏன்?

பதில்: நாடகத்தில் இருக்கும் மகாபாரதத்தின் காட்சியைப் பார்த்து நீங்கள் துக்கமடைய முடியாது. இந்த அணுகுண்டு போன்றவைகள் உருவாகியே தீர் வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இயற்கை சீற்றங்களும் வந்தே ஆக வேண்டும். இவ்வாறு நாடகத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அனைத்து ஆத்மாக்களும் பழைய சரீரத்தை விடுத்து சாந்திதாமத்திற்கு செல்வர், இது நல்லது அல்லவா! இதில் துக்கத்திற்கான விசயமே கிடையாது. எப்பொழுது விநாசம் ஆகிறதோ அப்பொழுது தான் முக்தி, ஜீவன் முக்திக்கான கதவு திறக்கப்படும், துக்கதாமம் மாறி சுகதாமமாக ஆகும். ஆகையால் நீங்கள் இதைப் பார்த்து பயப்படுவது கிடையாது.

பாட்டு: உங்களை அழைப்பதற்கு உள்ளம் விரும்புகிறது .....

ஓம்சாந்தி. இந்த பாட்டு பக்தர்கள் பாடியது என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். பக்தர்கள் பாடிக் கொண்டே இருக்கின்றனர் மற்றும் பகவானை அழைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். அனைவரும் பக்தர்களாக இருக்கின்றனர். பக்தர்கள் மிகவும் துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றனர். பாரதத்தில் தான் அழைக்கின்றனர், வேறு எந்த கண்டத்திலும் வாருங்கள் என்று இவ்வாறு அழைப்பது கிடையாது. பகவானின் பக்தர்கள் நியமப்படி பாரதத்தில் தான் இருக்கின்றனர். யார் பூஜ்ய தேவி தேவதைகளாக இருந்தார்களோ அவர்களே பூஜாரிகளாக ஆகியிருக்கின்றனர். நீங்கள் தான் தாய், தந்தை, நாம் குழந்தைகளாக இருக்கின்றோம் ..... என்று பாடுகின்றனர். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்பொழுது முழு ஞானம் கிடைத்திருக்கிறது. பகவான் வந்து என்ன செய்வார்? என்பதையும் மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. கண்டிப்பாக எதையாவது கொண்டு வருவார் அல்லவா! கீதையிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கீதை மிகவும் இனிய சாஸ்திரமாகும், அனைத்து சாஸ்திரங்களின் தாயாக இருப்பது ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையாகும். கிருஷ்ணரின் பெயரே கிடையாது. கீதை தாய் என்று கூறப்படுகிறது. தாய், தந்தை இருவரும் இருக்கின்றனர் அல்லவா! பிதாவே வாருங்கள், இந்த தாயின் மூலம் உங்களுக்கு ஞானம் கூறுங்கள் என்று கூறுகின்றனர் அல்லவா! இவரிடம் பிரவேசம் செய்கின்றார் அல்லவா! பகவான் முகவம்சத்தினர்களைப் படைக்கின்றார் (வாய் மூலம் ஞானம் கூறி) எனில் கண்டிப்பாக தாய் தேவை. ஆக இந்த தாயின் மூலம் குழந்தைகளாகிய உங்களைப் படைக்கின்றேன். பார்ப்பதற்கு ஆணாக இருக்கின்றார். இது மிகவும் ஆழமான விசயமாகும். இப்பொழுது பாபா எந்த கீதா சாஸ்திரத்தையும் எடுத்துக் கொள்வது கிடையாது. அவர்கள் பிரம்மாவின் கைகளில் சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்து விட்டனர். ஒருபுறம் பிரம்மா தாய், மற்றொருபுறம் விஷ்ணுவின் நாபியிலிருந்து பிரம்மா வெளிப்பட்டார். பிறகு பிரம்மாவின் நாபியிலிருந்து விஷ்ணு வெளிப்பட்டார். இந்த விசயமும் சரியானது தான். பிரம்மா இந்த நேரத்தில் முரளி கூறுகின்றார், பிறகு விஷ்ணுவாக ஆகின்றார். விஷ்ணுவிலிருந்து பிறகு பிரம்மாவாக ஆகின்றார். ஆக பிரம்மாவிலிருந்து விஷ்ணு, விஷ்ணுவிலிருந்து பிரம்மாவாக ஆகி விடுகின்றார் அல்லவா! விஷ்ணுவின் சித்திரம் தான் கொடுத்திருக்கின்றனர் அல்லவா! ஆக இந்த சித்திரங்களிலும் சிறிது சாரம் இருக்கிறது. தந்தை கூறுகின்றார் - இப்பொழுது நான் உங்களுக்கு அனைத்து வேத சாஸ்திரம் போன்றவைகளின் சாரத்தைப் புரிய வைக்கின்றேன். எனது இந்த ஞானத்திற்குத் தான் கீதை என்று பெயர் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் கீதை ஆதிசநாதன தேவி தேவதா தர்மத்தின் சாஸ்திரமாகும். தேவி தேவதைகள் சத்யுகத்தில் இருக்கின்றனர். அங்கு தேவி தேவதைகள் எந்த சாஸ்திரங்களையும் கேட்க மாட்டார்கள். அவர்கள் தேவதைகளாக எப்படி ஆனார்கள்? மனிதனிலிருந்து தேவதை ..... என்று பாடுகின்றனர். ஆனால் எப்பொழுது? மற்றும் எப்படி? பிரம்மாவின் கைகளில் வேத சாஸ்திரங்களைக் காண்பிக்கின்றனர். ஆனால் பிரம்மா சாஸ்திரங்களைக் கூறுவது கிடையாது. பரமாத்மா பிரம்மாவின் உடல் மூலம் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அனைத்து வேத சாஸ்திரங்களின் சாரத்தை கூறுகின்றார். என்ன புரிய வைக்கின்றாரோ அதற்கு அவர்கள் கீதை என்று பெயர் வைத்து விட்டனர். ஆக பாபா வாருங்கள், வந்து கூறுங்கள் என்று சொல்கின்றனர். உங்களுக்கு வந்து ஞானம் கூறுகின்றார். எளிய இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆக அனைத்து சாஸ்திரங்களின் தாயாக இருப்பது கண்டிப்பாக கீதை தான். ஆனால் கீதையின் இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தது யார்? என்பதை அறியவில்லை. மற்றபடி எந்த சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் இருக்கிறதோ அவைகள் கீதையின் குழந்தைகள் அதாவது இலைகள் ஆகிவிடுகிறது. சந்நியாசிகள் சாஸ்திரங்களை அதிகம் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பெரிய பெரிய வண்டிகளில் நிறைத்துக் கொண்டு சுற்றி வருகின்றனர். மிகப் பெரிய ஊர்வலம் வருகின்றனர். முக்கிய சந்நியாசி ஊர்வலமாக வருவார். கீதையும் வைத்துக் கொள்வார். ஆனால் கீதையைப் பற்றி அந்த அளவிற்கு அறிந்திருக்கமாட்டார்கள், வேதங்களை முன் வைப்பர். ஏனெனில் அவர்கள் வேதங்களை

ஏற்றுக் கொள்பவர்கள். ஜெகந்நாத்தில் தேவி தேவதைகளின் சிலைகள் இருக்கின்றன, அவைகளையும் ரதத்தில் அமர வைத்து ஊர்வலமாக செல்கின்றனர். இதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த பிரம்மாவின் மூலம் உத்தமமான ஸ்ரீமத் கிடைக்கிறது. உண்மையில் முழு ஞானமும் என்பது புத்தியில் தாரணை செய்வதற்காக ஆகும். இந்த சித்திரங்களுக்கு அவசியமில்லை. ஆனால் சித்திரங்களின்றி மற்றவர்களுக்கு எப்படி புரிய வைக்க முடியும்? பள்ளியில் வரைபடம் கண்டிப்பாகத் தேவை அல்லவா! தந்தை கல்பத்திற்கு முன்பும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த முழு கல்ப மரத்தின், சுவதரிசன சக்கரத்தின் ரகசியத்தைப் புரிய வைத்திருந்தார். இது சத்யகம், திரேதா வின் சக்கரமாகும், இது சுற்றிக் கொண்டே இருக்கும். கலியுகம் என்ற துக்கதாமத்திற்குப் பிறகு கண்டிப்பாக சத்யகம் சுகதாமம் வர வேண்டும். பிறகு மீண்டும் சதோபிரதானத்திலிருந்து, சதோ, ரஜோ, தமோ ஏற்படும். அனைவரும் கண்டிப்பாக கீழே செல்ல வேண்டும். எவ்வளவு தான் யாராவது தானம், புண்ணியம் செய்தாலும் யாருக்கும் பகவான் கிடைப்பது கிடையாது. உலகம் கண்டிப்பாக பதீதமாக ஆக வேண்டும், அப்பொழுது தான் பகவான் வர முடியும். இப்பொழுது தமோபிரதானமாக இருக்கிறது. ஆத்மாவில் தான் கரை படிந்திருக்கிறது. ஆத்மா நிர்லேப என்று சந்நியாசிகள் கூறுகின்றனர். ஆத்மா தான் பரமாத்மா என்று புரிந்திருக்கின்றனர். நான் தான், நீ தான் நான் என்பதன் பொருளை தந்தை புரிய வைத்திருக்கின்றார், அவை அனைத்தையும் மறந்து விட்டனர். நாம் பூஜ்ய தேவதைகளாக இருந்தோம், பிறகு நாம் தான் பூஜாரிகளாக ஆகிவிட்டோம். இந்த வர்ணங்களில் நாம் எப்படி வந்தோம்? இந்த முழு ஞானம் இருக்கிறது. பாரதத்தில் தான் முழு விளையாட்டும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு கிளைக் கதையைப் போன்று இருக்கின்றனர். பூஜ்ய நிலையிலிருந்து பூஜாரிகளாக பாரதவாசிகள் தான் ஆகின்றனர். மற்ற தர்மத்தினர் அனைவரும் அவரவர்களது நேரத்தில் வருகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் அவர்களது தர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இந்த தேவி தேவதா தர்மம் மிகவும் சுகம் கொடுக்கக் கூடியது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நிரகார பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து இந்த தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கின்றார், மற்ற அனைத்து தர்ம ஸ்தாபகர்களும் சாகார மனிதர்கள் ஆவர். அனைவரின் சித்திரமும் இருக்கிறது. இந்த ஒரே ஒரு பரம்பிதா பரமாத்மா தான் நிராகாராக இருக்கின்றார். அவர் தான் ஆதிசநாதன தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கின்றார். அவர்கள் பிறகு நிராகாரத்திற்குப் பதிலாக கிருஷ்ணரின் பெயர் வைத்து விட்டனர். ஒருவேளை அனைவருக்கும் சிவபாபாவைப் பற்றித் தெரியும் எனும் பொழுது அனைத்து தர்மத்தினரும் அவரும் மாலை செலுத்துவர். தேவி தேவதைகள் நமது உயர்ந்த பூஜைக்குரியவர்கள் என்று நினைப்பார். நமது வம்சாவளி பின்நாளில் வந்தது ஆகும்.

இறுதியில் என்ன நடக்கயிருக்கிறது? என்பது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்திருக்கின்றீர்கள். விநாசத்தின் நேரமாகும். இப்பொழுது எவ்வளவு சண்டைகள் இருக்கின்றன! இரத்த ஆறு ஓடும் விளையாட்டா ஆகும். தந்தையை அழைக்கின்றனர் எனில், கண்டிப்பாக அவர் வந்திருக்க வேண்டும். இப்பொழுது பாபா வந்திருக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் உங்களது தந்தையாக, ஞானக்கடலாக, கருணையுள்ளம் உடையவராக, ஆனந்தக்கடலாக இருக்கின்றேன் என்று கூறுகின்றார். குழந்தைகளாகிய உங்களை சதா சுகமானவர்களாக ஆக்குகின்றேன். மற்ற அனைவரையும் சதா அமைதியானவர்களாக ஆக்கி விடுகின்றேன். சத்யகம், திரேதா யுகம் தங்கயுகத்தைக் கண்டிப்பாக தந்தை ஸ்தாபனை செய்திருக்க வேண்டும். தந்தை தான் புது உலகைப் படைப்பார். பகவான் அனைவருக்கும் ஒரே தந்தையானவர் என்பதை நீங்கள் புரிய வைக்க முடியும். பரம்பிதா பரம் ஆத்மா என்றால் பரமாத்மா. அவர் நட்சத்திரம் போன்ற ரூபம் உடையவர். இது மிகவும் ஆழமான விசயமாகும். புத்தியில் முழுமையான ரூபத்தில் இல்லையெனில் மற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கையுடன் புரிய வைக்க முடியாது. அவர்கள் சிவலிங்கத்தின் ரூபத்தைத் தான் உருவாக்குகின்றனர். உண்மையில் நட்சத்திரம் போன்று இருக்கின்றார். பரம்பிதா பரமாத்மா பரந்தாமத்தில் இருக்கின்றார். நீங்களும் ஆத்மாக்கள் அல்லவா! கண்டிப்பாக உங்களுக்கு தந்தை இருப்பார், அவரைத் தான் ஹே பரம்பிதா பரமாத்மா என்று அழைக்கின்றீர்கள். ஆனால் அவர் யார்? என்பதை அறியவில்லை. அனைவரும் அவரை அழைக்கின்றனர். துக்கத்தின் பொழுது அனைத்து ஆத்மாக்களும் நினைவு செய்கின்றனர், சுகத்தின் பொழுது யாரும் நினைவு செய்வது கிடையாது. பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து ஆத்மாக்களாகிய நம்மை சுகதாமம் அதாவது உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகின்றார் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். இந்த பாபாவும் அதிகமாக கீதை படித்து வந்தார். ஸ்ரீலெட்சுமி நாராயணனை நினைவு செய்பவர்களில் நம்பர் ஒன்னாக இவர் இருந்தார். லெட்சுமி நாராயணனின் சித்திரத்தில் லெட்சுமி நாராயணனின் பாதங்களை அழுக்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி பாபா கூறியிருக்கின்றார். நான் அந்த சித்திரத்திலிருந்து லெட்சுமியை நீக்கி விட்டேன். மற்றபடி பாற்கடலில் விஷ்ணு பள்ளி கொண்டிருப்பார், அதை விட்டு விட்டேன். தினமும் அதிகாலையில் நினைவு செய்து வந்தார். ஆனால் எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது நான் ஸ்ரீநாராயணனாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை புரிந்து கொண்டார். குஷிக்கான விசயமாகும். இது இறை மாணவ வாழ்க்கையாகும். அதாவது இறைவன் கற்பிக்கின்றார். எவ்வாறு வக்கீல் மாணவ வாழ்க்கை இருக்கிறதோ, மருத்துவ மாணவ வாழ்க்கை

இருக்கிறதோ, அதே போன்று இது இறை தந்தையின் மாணவ வாழ்க்கையாகும். இதை ஏன் மறக்க வேண்டும்? ஆனால் மாயை எதிரி மறக்க வைத்து விடுகிறது. உங்களது இந்த வாழ்க்கைக்குத் தான் புகழ் இருக்கிறது - அதீந்திரிய சுகம் பற்றி கோப வல்லபரின் கோப கோபியர்களிடம் கேளுங்கள். உங்களது இந்த பிறப்பு வரம் போன்றது ஆகும். தேவதைகளுடையது பிராப்தி ஆகும். இந்த நேரத்தில் மிகவும் குப்தமாக சேவை செய்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். குப்த தானம் நன்றாக இருக்கும் அல்லவா! உங்களது சேவையும் குப்தமானது ஆகும். தந்தையும் குப்தமாக இருக்கின்றார். நான் இதைச் செய்தேன் என்று ஏதாவது அகங்காரம் வந்து விட்டால் அதன் சக்தி பாதியாக குறைந்து விடும். தந்தை குப்தம், அவரது ஞானமும் குப்தமாகும். மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பாபா வாருங்கள் என்று அழைக்கின்றனர் எனில் கண்டிப்பாக சுகம் கொடுத்திருப்பார் அல்லவா! அந்த கீதையும் தெளிவாக இருக்கிறது. மகாபாரத யுத்தமும் இருக்கிறது. ஆக இதில் நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்? இந்த யுத்தத்தை முடித்து விடுங்கள் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. இந்த அணுகுண்டு போன்றவைகள் உருவாக்கியே தீர் வேண்டும். தூண்டுதல் செய்பவர் இருக்கிறார். இல்லையெனில் நாம் எங்கு ராஜ்ஜியம் செய்வோம்? இயற்கை சீற்றங்களும் வர வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார் - நான் ஒருபொழுதும் யாருக்கும் துக்கம் கொடுப்பது கிடையாது. இது நாடகத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அனைத்து ஆத்மாக்களும் சரீரத்தை விடுத்து சாந்திதாமம் சென்று விடுவது நல்லது தானே! இதில் துக்கப்படுவதற்கான விசயமே கிடையாது. நீங்கள் இவ்வாறு புரிய வைக்கின்ற பொழுது இது நல்லது என்று கூறுவர். விநாசம் ஏற்பட்டால் தான் முக்தி, ஜீவன் முக்தியின் கதவு திறக்கப்படும். கலப்பதற்கு முன்பு இந்த யுத்தம் நடைபெற்றது என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். துக்கதாமம் மாறி சுகதாமமாக உருவாகியிருந்தது. இந்த நாடகச் சக்கரம் அழிவற்றது ஆகும். உலக சரித்திர பூகோளம் கண்டிப்பாக திரும்பவும் நடைபெற வேண்டும். ஆரம்பத்திலிருந்து தான் திரும்பவும் நடைபெறும் அல்லவா! கலியுகத்திற்குப் பிறகு கண்டிப்பாக சத்யுகம் வரும். இருப்பதும் சத்தியம், சத்தியம் தான் இருக்கும் ..... இந்த அழிவற்ற சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். எப்பொழுது பழைய உலகின் இறுதியாகிறதோ அப்பொழுது மீண்டும் புது உலகம் திரும்பவும் வரும் அல்லவா! படைப்பவர் ஒரே ஒரு தந்தை அல்லவா! நான் வந்திருக்கின்றேன், பல முறை இந்த நடிப்பு நான் நடித்திருக்கிறேன் என்று சுயம் கூறுகின்றார். நாமும் பலமுறை இந்த நடிப்பு நடித்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்களும் அறிவீர்கள். வெற்றி அடைந்தோம், பிறகு தோல்வி அடைந்தோம். வெற்றி மற்றும் தோல்வி, சுகம் மற்றும் துக்கத்தின் விளையாட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இது முடிவடைவது கிடையாது, இதற்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றது. இப்பொழுது புது மரம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நாற்று நடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அரசாங்கமும் மரத்திற்கான விதையைத் தெளிகிறது. எந்த விதை முதலில் சதோ பிரதானமாக இருந்ததோ, அது இப்பொழுது தமோபிரதானமாக ஆகிவிட்டது. பிறகு அதுவே தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானமாக ஆகும். யார் கலப்படமற்றதிலிருந்து கலப்படம் வரைக்கும் முழு பக்தி செய்திருக்கின்றார்களோ அவர்கள் அனைவரும் வருவார்கள். பிறகு வந்து பூஜைக்குரியவர்களாக ஆவார்கள். நாடகத்தை மிக நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாடகத்தில் கணக்கிட முடியாத அளவிற்கு நடிக்கர்கள் இருக்கின்றனர். இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தைப் புரிந்து கொண்டு புத்தியில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மிக எளிதானது தான். ஆனால் மாயை மறக்க வைத்து விடுகிறது. பரமாத்மா படைப்பவராக இருக்கின்றார், இதில் சர்வவியாபிக்கான விசயமே கிடையாது. தந்தை கூறுகின்றார் - நான் உங்களுக்கு இராஜ்யோகம் கற்பித்து இராஜாவிடமிருந்து ராஜாவாக ஆக்குகின்றேன். நமக்கு சத்திய தந்தை, சத்திய ஆசிரியர், சத்குரு கற்பிக்கின்றார் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியில் இருந்தால் அதிக குஷியிருக்கும். பகவான் கற்பிக்கின்றார் எனில் கண்டிப்பாக பகவான் பகவதியாக ஆக்குவார். சத்குரு தான் சத்கதி கொடுப்பார். அவரைத் தான் நினைவு செய்கின்றனர். நீங்கள் இப்பொழுது வந்து சத்குருவின் குழந்தைகளாக ஆகியிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் குழந்தைகளாகவும் இருக்கிறீர்கள், மாணவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள், பின்பற்றக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள். சிவபாபா தன்னுடன் சாந்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார். தந்தை கூறுகின்றார் - முழுமையாகப் பின்பற்றுங்கள். ரிஜிஸ்டர் முற்றிலுமாக கெட்டுப் போய் விடக்கூடாது. நல்ல குழந்தை களுக்கு பள்ளியில் போட்டோ வைப்பார். இங்கும் நல்ல குழந்தைகளை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் இங்கு வரிசைக்கிரமமாக அமர வைக்க முடியாது. யார் தீவிரமாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களைப் பார்த்து இவ்வாறு ஆக வேண்டும். நல்லது.

**இனிமையிலும் இனிய செல்லமான ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு
பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் இனிய இரவு வணக்கம்.**

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) எல்லையற்ற நாடகத்தின் ரகசியத்தை புத்தியில் தெளிவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தனது ரிஜிஸ்டர் கெட்டுப் போக விடக் கூடாது.
- 2) நாம் இறை மாணவர்கள், நமது இந்த வாழ்க்கை வைரத்திற்கு சமமானது, அதீந்திரிய சுகத்தின் புகழ் நம்முடையது - இந்த நினைவில் இருக்க வேண்டும். ஒருபொழுதும் அகங்காரத்தில் வரக் கூடாது.

வரதானம்: வருவது மற்றும் செல்வது என்ற பயிற்சியின் மூலம் பந்தன்முக்த ஆகக் கூடிய விடுபட்டவர், பற்றற்றவர் ஆகுக.

முழு படிப்பு அதாவது ஞானத்தின் சாரம் - வருவது மற்றும் செல்வது ஆகும். புத்தியில் வீட்டிற்குச் செல்வது மற்றும் ராஜ்ஜியத்திற்கு வருவதற்கான குஷி இருக்கிறது. ஆனால் யாரிடத்தில் சதா வருவது மற்றும் செல்வதற்கான பயிற்சி இருக்கிறதோ அவர்கள் தான் குஷியாக செல்ல முடியும். எப்பொழுது விரும்புகின்றீர்களோ அப்பொழுது அசரீரி ஸ்திதியில் நிலைத்து விடுங்கள், மேலும் எப்பொழுது விரும்புகின்றீர்களோ அப்பொழுது கர்மாதீத ஆகிவிடுங்கள், இந்த பயிற்சி மிகவும் பக்காவாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு எந்த பந்தனமும் தன் பக்கம் கவர்ந்திழுக்கக் கூடாது. பந்தனம் தான் ஆத்மாவை இறுக்கி (பண்ணுட்ற்) விடுகிறது. மேலும் இறுக்கமான ஆடையைக் கழற்றுவதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சதா விடுபட்ட, பற்றவர்களாக இருப்பதற்கான பாடத்தை உறுதி (பக்கா) செய்யுங்கள்.

சுலோகன்: சுகத்தின் கணக்கில் நிறைந்தவர்களாக இருந்தால் உங்களது ஒவ்வொரு அடியிலும் அனைவருக்கும் சுகத்தின் அனுபவம் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.